

Ur Bohusläningen
2 augusti 2017

Ingeborg Leyman

Folkskolläraren Ingeborg Leyman, (fd Josefs-son) har avlidit efter en tids sjukdom.

Ingeborg föddes 1929 på Grindsby i Myckleby socken, som näst yngsta barnet i en skara på 10 barn och hon kom att leva på Orust hela sitt liv, bortsett från studieåren i Göteborg.

Ingeborg visade sig ha ett gott läshuvud och tack vare ekonomiskt bidrag från sin gamla lärarinna Helga Henriksson fick hon möjligheten att utbilda sig, först på Ljungskile folkhögskola och sedan på Lärarseminariet i Göteborg.

På en ”nykterhetsdans” på Orust hade Ingeborg träffat sin man, konstnären Fred Leyman och när hon som nyutexaminerad lärare fick sin första tjänst i Kyrkebyn i Torps socken fick de under några år bo i lärarbostaden bredvid skolan. Där föddes även deras första dotter, Marit.

DÄREFTER FÖLJDE NYA tjänster, i Hede, i Mollösund, Tvet och sedan i Ängås där Ingeborg hade fast tjänst fram till pensioneringen. Under året i Tvet hade en andra dotter, Katarina kommit till världen.

Med den tidens lärartjänster följde även tjänstebostad och familjen Leyman hade alltså flyttat runt på ön allteftersom Ingeborgs tjänster varierade. När så gamla folkskolan i Hede lades ner (1967) fick Ingeborg och Fred möjlighet att köpa denna fastighet som gav gott om utrymme för Fred att arbeta med sina skulpturer och hålla får och hästar.

Somrarna tillbringades i Tofta, Ramshult, på västra sidan av Orust i Freds gamla ateljé som alltmer kommit att fungera som sommarstuga. Här samlades släkt och vänner varje år för att

fira midsommar. Som folkskollärare undervisade Ingeborg på mellanstadiet i alla ämnen och var riktigt bra på de flesta av dem.

HON VAR MYCKET duktig på att teckna, var en god gymnast men älskade musik mest av allt. Hon sjöng mycket och gärna och hade en vacker sopranröst. Genom årens lopp har hon medverkat i flera körer och i skolan ledde hon skolans kör. I många år höll hon i luciafirandet i Ängås skola. Hon var medlem i ett stort antal föreningar, var särskilt engagerad i hembygden och fick ofta berätta om gamla traditioner i olika sammanhang. Dessa förde hon även aktivt vidare, bland annat genom att årligen på trettondagen ”Gå med stjärnan”.

Med Fred som lärare började Ingeborg i 50-årsåldern att spela fiol och under många år deltog hon i Orust spelmannslag. Fiolspelandet inspirerade henne att skriva en egen låt: ”Brudmarsch från Stillingsön”, som blivit en riktig ”hit” och numera flitigt spelas på bröllop på Orust. Musiken har gått i arv till döttrarna som båda ägnar sig åt musik: Marit som sångerska och låtskrivare och Katarina som kompositör med tonvikt på orkester- och kammarmusik.

INGEBORG HADE ETT utomordentligt minne och var den man vände sig till för att få information om allt som gällde familj, släkt och hembygd. Hon var mycket familje- och släktkär, hade många vänner och ett stort kontaktnät. Ingeborg var en stor humanist och hade ett rättvisepatos. Hon var en sann förespråkare för allas lika värdighet.

En uppmuntrande och stödjande förälder, lärare och vän. Tillsammans med sin Fred fick hon ett långt och lyckligt liv. Ingeborg sörjs av barn och barnbarn, många vänner och bekanta.

Marit och Katarina Leyman